

ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΣΤΗΝ

ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Στην Απολλωνία Β. Ηπείρου, έχει βρεθεί η επόμενη προτομή, όπου για την εικονιζόμενη γυναίκα έχουμε σε δύο γλώσσες γραμμένες τις ονομασίες ΒΙΛΛΙΑ και ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

Μαρμάρινη προτομή της ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ από την Νεκρόπολη Απολλωνία, περίπου του 130 μ.Χ. Albanien Schätze aus dem Land der Skipetaren. 1988 Verlag Philipp von Zabern, Mainz, σελ. 420

Αρχίζοντας με την ελληνική ονομασία **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**, και λαμβάνοντας υπόψη και την ονομασία **IVSTITIA**, που έχουμε στις επόμενες ρωμαϊκές παραστάσεις, μπορώ τη γυναίκα ή θεά που έχουμε στην προτομή αυτή, να την ταυτίσω με την περισσότερο γνωστή στους Έλληνες θεά Θέμις, την γνωστή ως τη θεά της Δικαιοσύνης.

Χωρίς να λάβω υπόψη τα γραφόμενα για την δεύτερη ονομασία των Αλβανών αρχαιολόγων, την ονομασία **ΒΙΛΛΙΑ**, απλώς εδώ θα πω ότι είναι ονομασία στην αλβανική γλώσσα, και καλλίτερα ονομασία στην τοσκική διάλεκτο της αλβανικής γλώσσας που μιλιέται στην Ήπειρο και γενικά στη νότιο Αλβανία. Η ονομασία δε **ΒΙΛΛΙΑ**, που με το σήμερα αλβανικό αλφάβητο μεταγράφεται BILA, και οι Αλβανοί την λένε BIJA, σε μετάφραση θα πει Κόρη. Γνωρίζοντας από την ελληνική θεογονία ότι τη Θέμις ήταν κόρη της Γαίας, δηλαδή της Γη, μπορώ να πω ότι η Θέμις ή Δικαιοσύνη ή αλλιώς ονομαζόμενη και Κόρη, ήταν ένα και το αυτό πρόσωπο με την Περσεφώνη, την Κόρη της θεάς Δήμητρας, αφού όπως μας πληροφορεί ο Διόδωρος: «Γενικά απ' τους ποιητές και μυθογράφους η Δήμητρα ονομάζεται „Γη Μητήρ“». (Διοδ. Γ'.62.7)

Ρωμαϊκό νόμισμα του Νέρωνος με προτομή της μάνα του Αγριπίνας με διάδημα και την ονομασία **IVSTITIA** (ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ).

Η IUSTITIA σε πόρτα του Βαπτιστηρίου του San Giovanni στη Φλωρεντία.

Χωρίς εδώ να επεκταθώ σε άλλα σχόλια, απλώς θα προσθέσω ότι στην Απολλωνία η αλβανική γλώσσα όχι απλώς μιλιόταν αλλά και γράφονταν και μάλιστα με αλφάβητο προσαρμοσμένο σ' αυτή. Ως απόδειξη αυτού δίνω και το επόμενο νόμισμα από αυτή την πόλη, όπου όπως βλέπουμε, στο κείμενο το γραμμένο πάνω σ' αυτό, έχουμε και τα γράμματα **Ϟ** (R) και **Ϛ** (Σ). Γράμματα που δεν χρησιμοποιούνται το μεν πρώτο από το ελληνικό αλφάβητο και το δεύτερο το λατινικό, απ' όπου συμπεραίνεται ότι το κείμενο αυτό δεν μπορεί να είναι ελληνικό αλλά ούτε και λατινικό.

Νόμισμα από την Απολλωνία μεταξύ 167-120 π. Χ